

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **B.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou V., so sídlom v B., IČO: X., proti povinnej **J.**, bývajúcej v L., o vymoženie 640,47 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10 Er 2367/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 12. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 85/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 640,47 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri R., so sídlom v B., z 15. júna 2012, sp. zn. B., ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 640,47 Eur s príslušenstvom. Súdna exekútorka požiadala Okresný súd Liptovský Mikuláš o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením zo 4. decembra 2012, č.k. 10 Er 2367/2012-24 žiadosť súdnej exekútorke Mgr. J. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 12. októbra 2012 zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Dospel k záveru, že právny vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom oprávnenej a povinnou zmluvou o úvere z 11. januára 2008, č. X. treba posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom úvere. Oprávnená (dodávateľ) uzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (výpis z obchodného registra)

a povinná (ako vyplýva zo samotnej zmluvy a jej zmluvných podmienok) nemohla individuálne ovplyvniť jej obsah (bola vopred pripravená, lebo sa uzatvárala vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov). Keďže povinná si neplnila riadne svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy o úvere, uplatnila si oprávnená svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky (bod 3.6 obchodných podmienok, ako neoddeliteľnej súčasti zmluvy). Podľa názoru súdu je dojednanie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Tento oprel o to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti, táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol podstatným spôsobom ovplyvniť ich obsah. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným podmienkam a teda aj rozhodcovskému konaniu. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a tiež smernice Rady 93/16/EHS. Teda dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a v rozpore s ustanoveniami smernice. V zmysle § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení a v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná, preto nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Preto je rozhodcovský rozsudok nulitný a ako exekučný titul neúčinný.

Krajský súd v Žiline na odvolanie oprávnenej uznesením z 12. septembra 2013, sp. zn. 3 CoE 85/2013 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V odôvodnení sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi exekučného súdu. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti uviedol, že odvolacie námietky oprávnenej nie sú dôvodné. Doplnil, že exekučný súd je povinný preskúmať exekučný titul, pokiaľ ním je rozhodcovský rozsudok, aj podľa kritérií uvedených v § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľským vzťahom ako aj so záverom, že rozhodcovská doložka má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky z dôvodov bližšie špecifikovaných exekučným súdom avšak nie v zmysle § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, ktoré nebolo účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale s poukazom na ustanovenia § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách

podľa § 52 a nasl. OZ. Námietku oprávnenej, že jej právna predchodkyňa musela postupovať v zmysle § 93b ods. 1 zákona č. 492/2009 Z.z. o bankách, vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože nedošlo k preukázateľnému poučeniu povinnej o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy a súčasne povinnej nebola daná možnosť voľby. Uzavrel, že pokiaľ bola rozhodcovská doložka v zmysle § 53 ods. 4 OZ neplatná, rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodnúť a jeho rozhodnutie nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť tak, že dovolací súd „poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie“, alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: a/ rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O.s.p.), b/ rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), c/ rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), d/ odňali oprávnenej možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odmietli vykonať exekučný titul, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, e/ konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a f/ svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – por. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 94/2013, 2 ECdo 81/2014, 3 ECdo 24/2013, 4 ECdo 87/2014, 5 ECdo 135/2013, 6 ECdo 290/2013, 7 ECdo 285/2013, 8 ECdo 115/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová